

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010609
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1516010609.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému T. X., stíhaného pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obhajcu obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/97/2016 zo dňa 16.01.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.septembra 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/97/2016 zo dňa 16.01.2017 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný

T. X., nar. XX.XX.XXXX v B., bytom V., O. Č.. XX, ušlý,

je v i n n ý, ž e

v čase od 04.06.2007 od 21.00 h do 08.06.2007 do 18.22 h, po ukončení pracovnej cesty, bez súhlasu svojho zamestnávateľa užíval motorové vozidlo zn. Ford O., e. č. X. - XXXOC v hodnote XX.XXX,XX euro (XXX.XXX Sk) vlastnícky patriace spoločnosti K. a.s. a to aj napriek tomu, že bol povinný po skončení pracovnej cesty vozidlo ihneď zaparkovať do sídla spoločnosti U. U. s.r.o. v X. na W. D. Č.. XX/A,

t e d a

neoprávnenne používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty,

čím spáchal

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 217 ods. 2 Tr. zák. s použitím 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V bol obžalovaný T. X. uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v dobe od 04.06.2007 od 21.00 hodiny do 08.06.2007 do 18.22 hodiny po ukončení služobnej jazdy neoprávnenne používal služobné motorové vozidlo značky K. O., bielej farby, evidenčného čísla X.-XXXOC, kde bol povinný vozidlo zaparkovať do sídla spoločnosti U. U., spoločnosť s ručením obmedzeným, na W. XX/A v X., avšak tak neučinil, týmto konaním poškodenej spoločnosti Č. I., akciová spoločnosť, so sídlom L. S. XX, X., identifikačné číslo organizácie: XX XXX XXX spôsobil škodu vo výške XX.XXX,XX,- euro (XXX.XXX,- Sk).

Za to mu bol podľa § 217 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obhajca obžalovaného JUDr. T. Y., nakoľko proti obžalovanému T.C. X. sa vedie konanie proti ušlému. Obhajca obžalovaného podané odvolanie písomne odôvodnil tak, že vykonanie konania proti ušlému voči obžalovanému v prípravnom konaní nebolo riadne zdôvodnené. Zo spisu nevyplýva, že by bol obžalovaný zákonným spôsobom poučený o svojich právach a povinnostiach v trestnom konaní a nebol ani k veci vypočutý. Ako právny zástupca obžalovaného nemal ani možnosť vykonať poradu s klientom. Od skutku uplynulo už desať rokov a preto uložený trest nebude plniť výchovný účel podľa zákona. Namieťa, že podľa napadnutého rozsudku mal obžalovaný spôsobiť škodu vo výške XX.XXX,XX,- euro, avšak zo spisu vyplýva, že motorové vozidlo nepoškodené vrátil a jeho konaním nebola spôsobená žiadna škoda a to ani nájomcovi a ani vlastníkovi vozidla.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa vykonalo bez prítomnosti obžalovaného T. X., nakoľko sa proti nemu vedie konanie proti ušlému. Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. V danej veci boli splnené podmienky, aby sa voči obžalovanému konalo ako proti ušlému. Výrok o vine a treste považuje za správny a zákonný.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obhajcu obžalovaného je iba čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods.1 písm. e) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu s tým,

že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že motorové vozidlo konkretizované v skutkovej vete tohto rozsudku bolo v čase spáchania skutku vo vlastníctve spoločnosti Č. I. a.s., ktorá ho na podklade I. zmluvy zo dňa 12.04.2006 dala do dispozície spoločnosti U. U. s. r. o. Z pracovnej zmluvy (č. I. 54 a nasl.) možno zistiť, že obžalovaný T. X. dňa 22.04.2007 uzatvoril so spoločnosťou U. U. s.r.o. pracovnú zmluvu na funkciu vodič medzinárodnej a vnútroštátnej nákladnej dopravy s tým, že sídlo zamestnávateľa je X., W. Č.. XX/A. Tieto skutočnosti potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok W. U., zamestnaný v spoločnosti U. U. s.r.o., ktorý uviedol, že obžalovaný, ako aj ostatní vodiči zamestnaní v ich spoločnosti, pracovali na turnusy v X., pričom do zahraničia, ako aj zo zahraničia, sa dopravovali vozidlom K. O.. Ich povinnosťou bolo pri príchode do X. zaparkovať toto vozidlo v sídle firmy. Obžalovaný to dňa 04.06.2007 neurobil a s vozidlom odišiel na neznáme miesto. Snažili sa ho kontaktovať na mobilný telefón, ale číslo nebolo dostupné. Keďže vozidlo nebolo obžalovaným vrátené, tak sa rozhodli dňa 08.06.2007 podať trestné oznámenie. Obžalovaný následne vozidlo vrátil nepoškodené. Zo znaleckého posudku znalca z odboru cestná doprava, odhad hodnoty cestných vozidiel N.. Q. B. vyplýva, že všeobecná hodnota vozidla K. O. predstavovala k dňu spáchania skutku, t. j. ku dňu 04.06.2007 sumu XXX.XXX,- Sk (XX.XXX,XX,- euro).

Krajský súd konštatuje, že bez rozumných (dôvodných) pochybností bolo dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukázané, že to bol obžalovaný, ktorý konal úmyselne v rozpore s vôľou svojho zamestnávateľa, keď po ukončení pracovnej cesty vozidlo, ktorým za týmto účelom disponoval, nevrátil do dispozície zamestnávateľa, ale si ho svojvoľne ponechal a odišiel s ním na neznáme miesto. Obžalovaný pritom mal vedomosť, že ide o vozidlo, ktoré má v užívaní jeho zamestnávateľ, t. j. vo vzťahu k nemu ide o vozidlo cudzie. Rovnako mal vedomosť o tom, že s uvedeným vozidlom môže oprávnené manipulovať len na účely príchodu z pracovnej cesty do sídla svojho zamestnávateľa. Napriek tomu obžalovaný zverené cudzie motorové vozidlo dočasne odňal z dispozície zamestnávateľa a vrátil ho až po štyroch dňoch.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd konštatuje, že obžalovaný svojím úmyselným konaním v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák. naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., nakoľko úmyselne protiprávne (bez súhlasu zamestnávateľa) užíval motorové vozidlo zamestnávateľa, ktoré mu bolo dané do dispozície len za účelom príchodu z pracovnej cesty, pričom jeho úmyselným zavinením je pokrytá aj kvalifikovaná skutková podstata predmetného prečinu v zmysle § 217 ods. 2 písm. c) Tr. zák., pretože celkom určite mal aspoň laickú vedomosť o tom, že neoprávnené užíva motorové vozidlo väčšej hodnoty (najmä z toho, že toto vozidlo užíval a preto vedel, že ide o vozidlo pomerne nové a zachované).

Odvolací súd je zároveň názoru, že závažnosť spáchaného prečinu je vyššia ako nepatrná a preto došlo aj k naplneniu materiálnej stránky stíhaného prečinu. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že nezistil nič, čo by výrazne znižovalo závažnosť spáchaného skutku, nakoľko obžalovaný len niekoľko týždňov po prijatí do pracovného pomeru zneužil svoje postavenie zamestnanca, ktorému bolo zamestnávateľom zverené motorové vozidlo na pracovné cesty a toto si bez akéhokoľvek vysvetlenia podaného zamestnávateľovi ponechal v užívaní niekoľko dní a znemožnil tak zamestnávateľovi jeho ďalšie užívanie.

Krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu primárne z toho dôvodu, nakoľko skutková veta rozsudku okresného súdu uvádzala, že obžalovaný svojím konaním spôsobil leasingovej spoločnosti škodu vo výške XX.XXX,XX euro. Táto skutková okolnosť pritom nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Práve naopak, z výpovede svedka W. U. je zrejmé, že obžalovaný vrátil vozidlo nepoškodené a preto si žiadnu škodu v trestnom konaní neuplatňovala tak spoločnosť U. U. s. r. o., ako nájomca vozidla, ani poškodená spoločnosť Č. I. a.s. ako vlastník vozidla. Napokon okresný súd v tzv. právnej vete ani netvrdil, že by obžalovaný spôsobil poškodenej spoločnosti škodu, ale tvrdil, že obžalovaný trestný čin spáchal vo vzťahu k vozidlu väčšej hodnoty. Skutková veta napadnutého rozsudku v tomto smere teda nielenže nevychádza z vykonaného dokazovania, ale si aj odporuje s právnou vetou napadnutého rozsudku. Vzhľadom k uvedenému krajský súd musel postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu s tým, že toto pochybenie súdu prvého stupňa (a pred ním aj prokurátora v obžalobe) napravil sám, keď skutok vo výroku o vine upravil tak, aby z neho bolo zrejmé, že z hľadiska naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty stíhaného prečinu podľa § 217 ods. 2 písm.

c) Tr. zák. nebol konaním obžalovaného naplnený znak „spôsobenie väčšej škody“, ale znak „vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty“.

Odvolačný súd v rámci svojho postupu zmenil aj výrok o treste oproti výroku napadnutého rozsudku, nakoľko bol názoru, že trest ukladaný súdom prvého stupňa nezohľadnil skutočnosť, že od spáchania stíhaného skutku uplynula už pomerne dlhá doba a celkové protiprávne užívanie motorového vozidla za strany obžalovaného bolo len krátkodobé. Krajský súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal primárne zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 217 ods. 2 Tr. zák.) v rozpätí šesť mesiacov až tri roky.

Krajský súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, pričom priťažujúcu okolnosť zistil jednu a to skutočnosť, že obžalovaný bol už za spáchanie trestného činu odsúdený (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Obhajca obžalovaného síce správne v odvolaní namietal, že väčšina odsúdení obžalovaného je už zahladená, avšak to sa netýka odsúdenia Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/29/2001 zo dňa 01.06.2001, pri ktorom prišlo k osvedčeniu sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, avšak nie aj k zahladeniu odsúdenia. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pri tomto odsúdení išlo taktiež o spáchanie trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla a aj preto je nutné toto odsúdenie vziať do úvahy pri ukladaní trestu a to aj napriek tomu, že ide o odsúdenie z roku 2001.

Vzhľadom k tomu, že prevažujú priťažujúce okolnosti, krajský súd postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a to postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby je 30 mesiacov s tým, že tretina z 30 mesiacov je 10 mesiacov, ktoré sa pripočítavajú k dolnej hranici trestnej sadzby). Po tejto zákonnej úprave je trestná sadzba u obžalovaného v rozpätí 16 mesiacov až 3 roky.

Krajský súd s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopustil obdobného trestného činu dospel k záveru, že do úvahy neprichádza uloženie len alternatívneho trestu nespojeného s trestom odňatia slobody. Na druhej strane však odvolací súd nemohol prehliadnuť typovú závažnosť spáchaného prečinu stanovenú zákonodarcom ako aj skutočnosť, že k spáchaniu stíhaného prečinu došlo pred desiatimi rokmi a celková doba protiprávneho užívania motorového vozidla bola iba štyri dni a následne obžalovaný vrátil motorové vozidlo nepoškodené zamestnávateľovi, čo spolu s nenarušenou osobou obžalovaného znemožňuje uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Pri určovaní druhu a výmery trestu krajský súd zobral do úvahy aj skutočnosť, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by sa obžalovaný počas doby desiatich rokov, ktorá uplynula od spáchania stíhaného skutku dopúšťal inej, či ďalšej protiprávnej činnosti. Z uvedeného dôvodu je krajský súd názoru, že pre nápravu obžalovaného postačí aj uloženie trestu nespojeného s výkonom trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (16 mesiacov) s podmiennečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu (dvadsaťštyri mesiacov), nakoľko boli splnené podmienky ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a je možné očakávať vedenie riadneho spôsobu života zo strany obžalovaného. Krajský súd sa nestotožnil s odvolaním obhajcu obžalovaného, že uloženie tohto druhu trestu nebude plniť výchovný účel. Práve naopak, z hľadiska aj generálnej prevencie je nevyhnutné dať najavo, že len samotné plynutie času nie je tak výrazným faktorom, aby automaticky znamenalo beztrestnosť obžalovaného. To platí hlavne vtedy, keď aj správanie sa obžalovaného v prípravnom konaní bolo tým faktorom, ktoré spôsobilo dlhší čas vedenia trestného stíhania v danej trestnej veci.

Krajský súd sa taktiež nestotožňuje s názorom obhajcu obžalovaného, že v trestnej veci obžalovaného T.Š. X. neboli splnené zákonné podmienky na konanie proti ušlému. Podmienky na konanie proti ušlému vyžadované ustanovením § 358 ods. 1 Tr. por. boli u obžalovaného dané už v prípravnom konaní, nakoľko zo všetkých zistených skutočností bolo nepochybné, že obžalovaný sa vyhýba trestnému stíhaniu pobytom v cudzine a je pre orgány činné v trestnom konaní, ako aj pre súd nedostupný. Obžalovaný sa v mieste svojho bydliska dlhodobo nezdržoval, pričom nebolo známe iné miesto jeho pobytu a to ani jemu blízkym osobám. Vzhľadom k uvedenému bol už v prípravnom konaní vydaný príkaz na zatknutie obžalovaného, ktorý bol zrealizovaný dňa 08.04.2008. Tento deň bol obžalovaný T. X. vypočutý sudcom pre prípravné konanie (č. I. 84 a nasl.), bol riadne poučený podľa ustanovení Trestného

poriadku a následne bol prepustený zo zatknutia po prísľube, že sa dostaví na políciu na výsluch. Obžalovaný T. X. mal teda vedomosť o svojom trestnom stíhaní, bol riadne poučený o svojich právach a mal vedomosť aj o tom, že má možnosť sa k veci vyjadriť počas výsluchu na polícii. Obžalovaný sa na políciu nedostavil a napriek tomu, že uvádzal vo výpovedi pred sudcom pre prípravné konanie, že sa bude zdržiavať na adrese V., O. Č.. XX, pričom na tejto adrese sa opätovne dlhodobo nezdržiaval a orgánom činným v trestnom konaní neuviedol žiadnu inú adresu miesta jeho pobytu. Už z týchto skutočností je zrejmé, že obžalovaný nemal záujem sa vyjadriť k vedenému trestnému stíhaniu, ale práve naopak, chcel sa vedenému trestnému stíhaniu vyhnúť svojou nedostupnosťou pre orgány činné v trestnom konaní. Vzhľadom k uvedenému bol opätovne vydaný príkaz na jeho zatknutie a bol vydaný aj európsky zatýkací rozkaz na osobu obžalovaného, nakoľko existovali overené poznatky o tom, že obžalovaný sa zdržiava vo P. X.. K vydaniu obžalovaného z P. X. však nedošlo. Krajský súd uzatvára, že orgány činné v trestnom konaní začali voči obžalovanému konať ako proti ušlému až po vyčerpaní všetkých reálnych možností na zabezpečenie účasti obžalovaného pri vykonávaní procesných úkonov. Postup podľa § 358 ods. 1 Tr. por. bol z ich strany zvolený ako posledný a krajný prostriedok ako skončiť stíhanú trestnú vec v adekvátnej lehote, pričom obžalovanému bol z dôvodov uvedených v § 37 ods. 1 písm. e) Tr. por. ustanovený obhajca, ktorý vykonával práva obžalovaného tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Krajský súd nezistil nič, z čoho by sa dal vyvodiť neoprávnený zásah do práv obžalovaného v danej trestnej veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.